

4. Ar ceturto pamatu tiek apgalvots, ka Komisija, aprēķinot ieguvumu no *OPPF* shēmas, esot pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā un pārkāpusi pamatregulas 7. pantu.
5. Ar piekto pamatu tiek apgalvots, ka Komisija, kaitējuma riska noskaidrošanā nebalstīdamās uz apliecinātiem pierādījumiem un objektīvu pārbaudi par visiem nozīmīgajiem faktoriem, esot pārkāpusi pamatregulas 8. panta 1. un 8. punktu.
6. Ar sesto pamatu tiek apgalvots, ka Komisija, strīdīgajā īstenošanas regulā iekļaudama tikai dažus būtiskus apsvērumus attiecībā uz cenas samazinājuma izvērtējumu, un tādējādi liegdama prasītājam iespēju sniegt paskaidrojumus par šo jautājumu, neesot ievērojusi prasītājas tiesības uz aizstāvību.

Prasība, kas celta 2020. gada 2. martā – PT Pelita Agung Agrindustri un PT Permata Hijau Palm Oleo/Komisija

(Lieta T-143/20)

(2020/C 129/33)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājas: PT Pelita Agung Agrindustri (Medan, Indonēzija) un PT Permata Hijau Palm Oleo (Medan) (pārstāvji: F. Graafsma, J. Cornelis un E. Rogiest, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasījumi

Prasītāju prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt Komisijas Īstenošanas regulu (ES) Nr. 2019/2092 (2019. gada 28. novembris), ar ko nosaka galīgu kompensācijas maksājumu Indonēzijas izcelsmes biodīzeļdegvielas importam, ciktāl tā attiecas uz prasītājam;
- piespriest Komisijai atlīdzināt prasītāju tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītājas izvirza septiņus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka, Komisija, cenas samazinājuma noskaidrošanā i) nepārbaudīdama visus nozīmīgos pierādījumus un ii) nekonstatēdama cenas samazinājumu visam ražojumam kopumā, esot pārkāpusi Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2016/1037 (2016. gada 8. jūnijs) par aizsardzību pret subsidētu importu no valstīm, kas nav Eiropas Savienības dalībvalstis (turpmāk tekstā – “pamatregula”) 8. panta 1. un 2. punktu.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka Komisija, savu izvērtējumu par cēloņsakarību balstīdama uz kļūdainu konstatējumu par cenas samazinājumu, esot pārkāpusi arī pamatregulas 8. panta 5. punktu.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka, Komisija, konstatēdama, ka, Indonēzijas valdība bija uzticējusi NPE piegādātājiem vai tos norīkojusi piegādāt savas preces par neatbilstoši zemu cenu, ka tā bija sniegusi NPE piegādātājiem ienākumu vai cenu atbalstu un ka tādējādi tiem tika radīts ieguvums, esot pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā un pārkāpusi pamatregulas 3. pantu.
4. Ar ceturto pamatu tiek apgalvots, ka, Komisija, konstatēdama, ka, pirmkārt, no Eļļas palmu audzēšanas fonda (turpmāk tekstā – “OPPF”) saņemtie maksājumi var tikt uzskatīti par subsidijām, nevis par maksājumiem par iepirkto biodīzeļdegvielu un, otrkārt, *OPPF* veiktie maksājumi rada ieguvumu biodīzeļdegvielas ražotājiem, esot pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā un pārkāpusi pamatregulas 3. pantu, jo Komisija bija balstījies uz acīmredzami kļūdainu hipotētisko scenāriju un nebija konstatējusi, ka ieguvums (ja tāds vispār būtu) tika nodots tālāk biodīzeļdegvielas maisījumu izgatavotājiem.

5. Ar piekto pamatu tiek apgalvots, ka Komisija, aprēķinot ieguvumu no *OPPF* shēmas, esot pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā un pārkāpusi pamatregulas 7. pantu.
  6. Ar sesto pamatu tiek apgalvots, ka Komisija, kaitējuma riska noskaidrošanā nebalstīdamās uz apliecinātiem pierādījumiem un objektīvu pārbaudi par visiem nozīmīgajiem faktoriem, esot pārkāpusi pamatregulas 8. panta 1. un 8. punktu.
  7. Ar septīto pamatu tiek apgalvots, ka Komisija, strīdīgajā īstenošanas regulā iekļaudama tikai dažus būtiskus apsvērumus attiecībā uz cenas samazinājuma izvērtējumu, un tādējādi liedama prasītājam iespēju sniegt paskaidrojumus par šo jautājumu, neesot ievērojusi prasītāju tiesības uz aizstāvību.
-